

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **M. B., P., T.**, zast. JUDr. S. B., advokátom so sídlom P., proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky**, Nám. Slobody 6, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, č. j. 6717/2010/SCDPK-8532 zo dňa 4. marca 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S 234/2010 – 29 zo dňa 16. marca 2011, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S 234/2010 – 29 zo dňa 16. marca 2011, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, č. j. 6717/2010/SCDPK-8532 zo dňa 4. marca 2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie a potvrdené rozhodnutie Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Žiline, č. 2009/02105-004 zo dňa 22. decembra

2009 o uložení povinnosti zaplatiť zvýšený správny poplatok podľa položky 80 písm. a/ bod 2.1, bod 2.2 Sadzobníka správnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o správnych poplatkoch“) vo výške 1492,50 € za nad mieru ťažkú prepravu, ktorá bola vykonaná bez povolenia cestného správneho orgánu.

Krajský súd, citujúc relevantné zákonné ustanovenia, považoval námietky týkajúce sa nedostatkov vážneho listu za neopodstatnené, keď uviedol, že vážny list obsahuje všetky predpísané náležitosti – označenia vykonávateľa úradného merania, ktorý bol identifikovaný aj číslom rozhodnutia o autorizácii. Skutočnosť, že sídlo tejto spoločnosti uvedené vo vážnom liste sa nezhoduje so zápisom v obchodnom registri nie je pre potreby úradného merania rozhodujúca a nemôže spochybniť jeho výsledky. Z obsahu vážneho listu rovnako vyplýva predmet a účel úradného merania, sú v ňom uvedené výrobné čísla zariadení použitých na meranie a dátum vydania dokladu o úradnom meraní. Rovnako boli vo vážnom liste zaznamenané údaje o meraní návesu a meraní celej súpravy. Tvrdenia o nezákonnosti a nepreskúmateľnosti vážneho listu a z toho vyplývajúcej nezákonnosti správnych rozhodnutí preto krajský súd hodnotil ako nedôvodné.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi vzhľadom na neúspech v konaní ich náhradu nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote dňa 19. apríla 2011 odvolanie, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmení tak, že rozhodnutie žalovaného zruší, vec mu vráti na ďalšie konanie a zaviazá žalovaného k náhrade trov konania.

Žalobca uviedol, že vo vážnom liste je nesprávne označený vykonávateľ úradného merania, nepresné údaje žiadateľa, chýba číslo žiadosti o úradné meranie, účel a predmet úradného merania sa nedá jednoznačne určiť, sú uvedené nesprávne výrobné čísla použitých meradiel /EVOCAR 2000/ a dátum vydania dokladu o úradnom meraní. Rovnako z vážneho listu nie je zrejmé, či šlo o meranie hmotnosti celej súpravy alebo len návesu, keďže v kolónke je zaškrtnuté len meranie návesu a nižšie je záznam o meraní celej súpravy. Vykonávateľ merania /SLOVEKO, s. r. o./ je nesprávne označený a nedá sa identifikovať, nakoľko na uvedenej adrese žiadna osoba s týmto obchodným menom nesídlí.

Ďalej uviedol, že hoci bol krajský súd viazaný námietkami uvedenými v žalobe, spochybnenie vážneho listu a skutočností v ňom uvedených sa týkalo predovšetkým samotnej veľkosti nákladu, pretože meranie uskutočnené v rozpore so zákonom ako aj jeho výsledok, má za následok to, že žalovaný ničím nepreukázal porušenie zákona, a ani to, že bolo povinnosťou žalobcu žiadať povolenie na nadmernú prepravu. Meranie vykonala iná autorizovaná spoločnosť ako bola ustanovená zadávateľom. Žalobca mal tiež za to, že z vážneho listu sa nedá zistiť konkrétne akým prístrojom bolo meranie vykonané, či bol tento preskúšaný v skúšobni, kedy sa tak stalo a podobne. Uvedenie názvu a typu prístroja nepostačuje, je potrebné uviesť aj jeho presné výrobné číslo, dátum merania, tak ako je tomu napríklad pri alkotesteroch Dragger, pokladniach v maloobchode.

Žalobca tiež uviedol, že hoci v podanej žalobe nenamietal výšku pokuty, správny orgán pochybil, keď mu odňal možnosť uhradiť poplatok na mieste vo výške dvojnásobku a predčasným rozhodnutím bez tejto možnosti, stanovil výšku poplatku na trojnásobok. Žalobca vyjadril názor, že súd mal túto skutočnosť preskúmať aj bez vznesenej námietky, keďže v tejto veci pred časom rozhodol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 19. mája 2011 poukázal, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti. Z tohto dôvodu nepovažuje za potrebné sa k veci opätovne vyjadrovať, trvá na dôvodoch uvedených v písomnom vyjadrení k žalobe a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 14. júna 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 142/2000 o metrologii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len zák. o metrologii), úradné meranie je meranie vykonávané ústavom, určenou organizáciou alebo autorizovanou osobou v rozsahu určenom v rozhodnutí o jej autorizácii (ďalej len "vykonávateľ úradného merania").

Podľa § 20 ods. 2 zák. o metrologii, úradné meranie sa vykoná:

- a) ak to vyplýva z osobitného predpisu,
- b) z rozhodnutia štátneho orgánu,
- c) na žiadosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby.

Podľa § 20 ods. 3 zák. o metrologii, o výsledku úradného merania vydá vykonávateľ úradného merania doklad, ktorý je verejnou listinou.

Podľa § 20 ods. 4 zák. o metrologii, v doklade o úradnom meraní vykonávateľ úradného merania uvedie

- a) identifikačné údaje vykonávateľa úradného merania, ak ide o autorizovanú osobu, aj číslo rozhodnutia o autorizácii,
- b) identifikačné údaje žiadateľa a číslo žiadosti o úradné meranie,
- c) účel úradného merania a druh úradného merania,
- d) predmet úradného merania a jeho identifikačné údaje,
- e) údaje o použitých meradlách (typ meradla, merací rozsah, výrobné číslo, údaje o presnosti meradla, údaje o jeho nadväznosti),
- f) použitú meraciu metódu, prípadne jej popis,
- g) v prípade potreby ostatné údaje o podmienkach úradného merania,
- h) postup vyhodnotenia nameraných údajov a výsledky úradného merania (číselné hodnoty s uvedením neistôt),
- i) dátum úradného merania,
- j) dátum vydania dokladu o úradnom meraní,
- k) meno a podpis zamestnanca, ktorý úradné meranie vykonal,

l) odtlačok pečiatky vykonávateľa úradného merania, meno a podpis povereného zástupcu vykonávateľa úradného merania.

Podstatou odvolania žalobcu boli námietky týkajúce sa obsahových náležitostí vážneho listu. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s názorom už vysloveným krajským súdom, a preto na odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti odkazuje.

Pre správnosť považuje najvyšší súd za potrebné len uviesť, že v zmysle § 20 ods. 2 zák. o metrológii, úradné meranie možno vykonať, okrem iného, aj na základe osobitného predpisu, ako to bolo v preskúvanom prípade /§ 8 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov/, čo vyplýva aj z obsahu vážneho listu, nešlo o meranie na základe žiadosti.

Pokiaľ žalobca až v odvolaní namietal, že mu bola odňatá možnosť uhradiť správny poplatok na mieste vo výške dvojnásobku, najvyšší súd uvádza, že položka 80 bod 2 Sadzobníka k zák. o správnych poplatkoch, podľa ktorej poplatok vybraný správcom komunikácie za nadrozmernú a nadmernú prepravu na mieste merania vozidla, sa zvýši na dvojnásobok, ak sa už táto preprava čiastočne alebo celkom vykonala bez predchádzajúceho povolenia cestného správneho orgánu, bola novelizovaná zákonom č. 8/2009 Z. z. a s účinnosťou od **1. februára 2009** bola možnosť uhradiť správny poplatok na mieste zo Sadzobníka vypustená.

Žalobca vykonal nadmernú prepravu až dňa **9. septembra 2009**, na prejednávany prípad teda nemožno aplikovať na skoršie zákonné ustanovenia.

Ďalšie námietky, ktoré žalobca uplatnil v odvolaní, považoval najvyšší súd za právne bezvýznamné a navyiac s poukazom na § 250h ods. 1 O. s. p., tieto bolo možné uplatniť len v zákonnej lehote na podanie žaloby.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O. s. p., nakoľko vznesené odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybníť jeho správnosť.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že krajský súd v záhlaví napadnutého rozsudku ako žalovaného označil Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky, hoci tento názov bol v čase vyhlásenia rozsudku, na základe zákona č. 403/2010 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, s účinnosťou od 1. novembra 2010, nahradený slovami Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky v záhlaví tohto rozsudku ako žalovaného správne označil Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p., tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v takomto konaní nárok na náhradu trov neprináleží.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. júna 2012

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská